

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PAAR-ONPAAR

Een pikante komedie

door

Luc Vancampenhout

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3476

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

RUUD ROMBOUTS :
 RIET VAN GESTEL, zijn ex :
 EVELIEN VAN GESTEL, de tante van Riet :
 MAX MAXIMUM, een model :
 CONSTANT COLPAERT, huisbaas :
 NICO, beste vriend van Ruud :
 MIA, vrouw van Nico :
 TANIA BOSMANS, een wicca-heks :

DECOR

Het decor bestaat uit twee delen :

Links : Keuken Ruud, met aanrecht, tafeltje, stoel

Rechts : Atelier Evelien, met schildersezel, stoel, vaas met anjers, divan met plaid en kussens

De twee delen kunnen apart worden verlicht of verduisterd, ze zijn dus nooit tegelijk zichtbaar.

De decors hebben geen buitengevel. Wanneer iemand een decor binnenkomt of verlaat, gebeurt dat via een imaginaire voordeur. Op dat ogenblik wordt dat decor verlicht, respectievelijk verduisterd.

Keuken Ruud en Atelier Evelien maken deel uit van het woonhuis van een kasteelhoeve (het kasteel zelf is lang geleden al afgebroken). Evelien huurt de hoeve, onderverhuurt een deel aan Ruud.

Het woonhuis bevat ook kantoor Ruud. We zien dat niet, het wordt wel vermeld. Men gaat naar en komt van het kantoor via coulissen aan rechterkant (atelier Evelien).

Er is ook een schuur, die door Ruud wordt gebruikt als ontmoetingsruimte. We zien die niet, ze wordt wel vermeld. Wie uit de schuur komt, betreedt de bühne vanuit coulissen aan linkerkant (keuken Ruud)

De voorkant van de bühne is het erf tussen de schuur en het woonhuis. Vanaf hier gaan de personages binnen in Keuken Ruud of Atelier Evelien. Personages kunnen elkaar hier ook ontmoeten, bespieden, met elkaar praten.

KORTE INHOUD

Ruud wil een deal sluiten met Tania, een wicca-heks, die magische rituelen uitvoert. Zijn ex, Riet, is jaloers. Zij is de nicht van Evelien, een schilderes met een losse levenswandel. Die wil Riet op seksavontuur sturen met Max Maximum, een naaktmodel. Nu is Ruud jaloers. Ruuds vriend Nico organiseert eetfestijnen maar verbergt dat voor zijn vrouw Mia. Schuldeiser Colpaert is stiekem verliefd op Evelien. Het gehakt raakt gemengd met de heksenkruiden, iedereen wordt meegevoerd in een losbandig feest, er wordt gretig gewisseld, maar Ruud en Riet vinden elkaar terug, vallen op en door het bed.

Scène 1 : Schildersatelier Evelien

Riet - Evelien

(Fade-in. Evelien draagt een losse katoenen jurk en combat boots. Ze staat bij een schildersezal met canvas, kijkt naar een grote vaas met anjers op een piëdestal. Ze verschuift de schildersezal, ze zoekt de juiste hoek terwijl ze met de steel van een groot penseel haar rug krabt, onder haar jurk, vanuit de nek. Ze verplaatst de bloemen, gaat weer naar de schildersezal, krabt weer haar rug. Riet op (short en T-shirt, haar in de war, moe gezicht, ze ziet er belabberd uit). Evelien merkt haar op, maar reageert niet op haar binnenkomst, ze neemt haar palet. Riet kucht. Evelien reageert daar niet op. Ze opent een grote tube verf, ze tuurt naar de bloemen, terwijl ze de tube in de aanslag houdt om ze leeg te spuiten op het palet.)

RIET : Ik stoor toch niet?

EVELIEN : *(Spuit verf op palet, kijkt naar de bloemen, kijkt naar de verf, en doet dat nog eens.)* Mildedju!

RIET : De verkeerde kleur? Of het verkeerde licht?

EVELIEN : Het verkeerde moment. Meiske toch, ge hebt me uit mijn concentratie gehaald, mijne schwung is naar de knoppen. *(legt palet weg)* Maar hoe ziet gij eruit?!

RIET : Ik ben deze nacht uit geweest en ik heb een kater. Alstublieft een grote fles water.

EVELIEN : Ja zeg, in de kelder, hé! Maar val niet op uw snater.

(Riet zucht, ziet vaas met anjers, haalt die eruit, drinkt van de vaas.

Hela hola, mijn genoffels zeg, mijn inspiratie!

RIET : *(Dropt bloemen weer in vaas)* Het zijn maar anjers hé Evelien, het zijn Van Gogh zijn zonnebloemen niet.

EVELIEN : Het is al vaneigens!

RIET : *(Gaat op divan zitten)* Maar wat ziet gij nu zo ineens in anjers ?

EVELIEN : Seks.

RIET : Pardon? Ziet gij seks in anjers?! Ge hebt al vanalles geschilderd, van die grote wulpse bloemen met veel zwellingen en holtes: lelies, pioenen, gladiolen, ja, dat ge daar seks in ziet, gij met uwe straffe libido...

EVELIEN : (*Geïrriteerd, wil afsluiten*) Een bloem is een bloem is een bloem. en een bloem is seks. Een genoffel is seks.

RIET : Ge blijft maar genoffel zeggen, zo'n lelijk woord. Anjer is toch de naam die past bij deze bloem, zo teer, zo lieflijk, zo gezellig. En weet ge waarom ge genoffel blijft zeggen? (*snel, gewichtig*) Ik weet het: omdat ge de anjer niet wilt toelaten in uw hart.

EVELIEN : (*Zet enkele nijdige strepen op het doek*) Gij weet just niks. Maar gij zoudt een mens ook koppijn doen krijgen, gij, met uw geleuter!

RIET : Anjer maakt zo mooi de overgang van zomergloed naar herfstvreugde, zoals gij, Evelien. Het zijn de jaren, het is uw leeftijd.

EVELIEN : Riet, ge zijt zot, bol het af!

RIET : (*zwaarwichtig*) Gij zijt op zoek naar iets anders, Evelien, naar de ontmoeting, de vervulling, dat is wat die anjers symboliseren: de rustige vastheid, de late liefde!

(*Evelien schrikt, maakt van ergernis enkele krabbelkrassen op het doek.*)

Het is waar hé? Ik heb gelijk hé?

EVELIEN : (*hervindt haar kalmte en panache*) Ge moest u daar zien zitten met uw groot gelijk... Wat voor soort bloem zijt gij? Een verslenste tulp? U zo zat zuipen! Waar hebt gij deze nacht gezeten?

RIET : Op Tinder.

EVELIEN : (*doet alsof ze tegen de plafondhoeken praat*) En dat is niet meegevallen... biebabeloeba, dat is tegengevallen... en nu komt ze hier permitteren, en mij ambeteren.

RIET : Ja luister: dat was wel omdat gij me dat hadt aangeraden.

EVELIEN : (*wijst met penseel naar haar kruis*) Ik heb gezegd: als het hier jeukt, dan

moet ge daar uw gerief gaan zoeken. Ge kunt nergens zo rap gesteld zijn als op Tinder. Ge kunt liggen dromen van tien vogels die voorbijvliegen, maar op Tinder hebt ge er direct ene in de hand. Maar ge moet wel zien dat ge de juiste vogel bij zijn kladden hebt.

RIET : Het zag er echt een goeie match uit, die Hubert...

EVELIEN : Eek, een Hubert! Maar afijn, een mens kiest zijn naam niet zelf. En laat eens horen: was hij veel ouder dan op zijn foto?

RIET : Nee, eigenlijk niet.

EVELIEN : Was hij getrouwd?

RIET : Nee, eigenlijk ook niet.

EVELIEN : Had hij een tic nerveux, stonk zijn adem, zat hij de hele avond te hakkelen of te smikkelen?

RIET : Nee, dat ook niet, nee...

EVELIEN : Dat allemaal dus eigenlijk ook niet, dus. Wat scheelde er dan aan?

RIET : Het is dat ik dus feitelijk geen contact kreeg met hem.

EVELIEN : (*gaat naast Riet zitten*) Contact, en wat verstaat ons meisje dus eigenlijk feitelijk onder contact?

RIET : Dat ge een gesprek opbouwt, dat ge punten van gelijkenis vindt, dat ge samen evolueert naar een verstandhouding, in de breedte en in de diepte...

EVELIEN : Ge hebt dus niet geneukt.

RIET : Maar neen. Dat doe ik toch niet! Allez zeg, toch niet zo direct al lichamelijk contact...

EVELIEN : Dat is nochtans waar die Tinder voor dient hé, meisje, om de zaak te laten vooruitgaan. Ge gaat cito presto over tot de naakte feiten en dan weet ge direct of ge prijs hebt of niet, chance of malchance. Ge hebt er toch wel over geklapt, mag ik hopen, over neuken, pardon, over lichamelijk contact, (*Geeft aan met penseel*) In de breedte en in de diepte.

RIET : Hij zei dat hij openstond voor experiment.

EVELIEN : O nee, jemiee!

RIET : Ge moet naar zo'n experiment toe groeien, zo zei hij het, om het dan te kunnen ontplooien.

EVELIEN : Experiment, meisje, dat is voor ne vent zonder temperament, voor een

krabbekoker die niet weet hoe hij moet beginnen aan een goeie fuck. En zo ne prutser begint dan te zeveren en fontonten te verkopen.

RIET : Maar ja, het is er dus niet van gekomen. En nu ben ik eigenlijk nog altijd curieus naar zijn experiment. Ik had hem misschien wat meer moeten aanmoedigen?

EVELIEN : Maar neen, mildedju. Dat hij zijn experiment in zijn broek houdt. Eén ding is zeker: ge zoudt ermee in affronten gereden zijn.

(Evelien zet woorden kracht bij door te zwaaien met penseel. Riet moet tweemaal dekking zoeken)

Luister, het is heel simpel. Een echte vent, die heeft goed gerief bij, lang en dik, en met zo'n gladde blinkende kop gelijk als een slang. En ten tweede: een echte vent weet waar hij zijn gerief moet steken. Hierzie, lapboemknots in de roos. Maar die losers, die zitten op het internet naar porno te gapen en dat gaat er daar allemaal van oraal of anaal en dat willen zij dan ook. En dan hebt ge de keuze: een kwak dikke zever of een lavement.

RIET : Maar allez zeg, Evelien...

EVELIEN : Meiske, ik weet waarover ik spreek.

RIET : Hebt gij dat al eens gedaan dan? Of laten doen?

EVELIEN : Ik heb me begot toch een keer laten verrassen, ja. Nu, die gast presenteerde wel iets dat recht vanonder een paard kwam en we hadden zijn bar al geplunderd en ik was tureluurs, goed teut. Hij wou het doen met het licht uit. Ik vond dat oké, want hij zag een beetje scheel en als die gast dan met zijn ogen was beginnen draaien, dan was dat nogal een raar zicht geweest. Dus die begint eraan, in de donkere, maar ineens dacht ik hela-hola, wat is die van zin? En op dat moment hoorde ik die sjarlewie toch zeggen: wat is dat eigenlijk met u, gij hebt begot geen tetten en uw spleet is veel te smal. Ik schoot me daar in een koleire en ik riep : godvermildedju, maakt eens rap dat ge van mijn rug zijt!

(Ze lachen, Riet moet hoesten, krijgt een zure oprisping.)

Blijf van mijn vaas hé!

RIET : Zoals jij dat ziet tussen een man en een vrouw, dat is toch maar zuiver lichamelijk, hé Evelien. Maar ge moet toch ook met mekaar praten, belangstelling tonen, een band opbouwen, een perspectief hebben.

EVELIEN : Al die brol hebt ge gehad. Voor die brol zijt ge getrouwd geweest.

(Riet krijgt een opdoffer. Evelien drukt penseel op Riets voorhoofd)

En nu voor de dag ermee. Zeg het nu eindelijk maar eens, waarom ligt gij niet in bed met uw kater, waarom zit gij hier te grienen?

RIET : Ik mag toch wel eens komen babbelen.

EVELIEN : Zeker moogt gij dat, maar uw babbel pakt altijd dezelfde bocht : uw ex, de Ruud, ginder in zijn schuur.

RIET : Wij zijn geen vijanden hé, ik mag toch eens informeren... hoever dat het staat met zijn plan, zijn nieuw idee dus hé, zijn plan, zijn ontmoetingscentrum, Sunrise.

EVELIEN : Ik zie hier niet veel klanten passeren, zonne. Zijn Sunrise komt niet van de grond. Alleen zijn beste maat, die 'gelattige' Nico, die staat er elke dag.

RIET : Maar dat is toch plezant, Evelien, dat Ruud zo'n kameraad heeft, zo ne compagnon.

EVELIEN : Ruud kan zorgen dat hij rap zijn huur betaalt. Of hij kan het afbollen met zijn flauwekul.

(Fade-out)

Scène 2 : Keuken Ruud

Ruud - Nico

(Fade-in. Op het aanrecht een gepluimde fazant, een grote kom gehakt. Ruud zoekt informatie op zijn tablet, maakt notities. hij vindt niet meteen wat hij zoekt. Nico is bezig met het prepareren van het gehakt. Druk, luidruchtig. Dit stoort Ruud.)

RUUD : Moet dat koken nu echt zo druk, Nico, zoveel kabaal voor dat stom gehakt?

NICO : Pardon, mijn vriend. Dit wordt dus het ultieme, het universele gehakt. Ik ben hier aan het evolueren naar een nieuw culinair meesterwerk. En daar heb ik ruimte voor nodig, om mijne zwier en mijne zwaai te kunnen doen.

RUUD : Dat is vulling om in die vogel te proppen, ik snap het. Maar ik zoek hier naar een oplossing, mijn laatste kans. En dus stilte, concentratie!

NICO : (*negeert*) Dat wordt een souper voor vijf vogels. (*Ziet reactie van Ruud.*) Dat wil zeggen, vijf koppels die elk een vogel hebben mogen kiezen. Een select gezelschap van sjieke dames en heren en dat gaat veel opbrengen, (*grijnzend, verandering van register*) want als het om goed te fretten is, ziet dat soort volk op geen geld.

RUUD : Maar moet dat allemaal hiér geprepareerd worden, in mijn keuken? Als Evelien daarop uitkomt.

NICO : Ik kan dat thuis niet doen, hé Ruud. Dat is allemaal in het zwart. Als Mia daarop uitkomt!

RUUD : Maak nu toch eens komaf met die echtscheiding. Zo'n getreuzel!

NICO : Man toch, ik zou niet liever willen. Maar Mia wil mij pluimen, zoals deze fazant hier zie! En ze heeft een dure advocaat. Als die mij kan laten betrappen op zwartwerk, dan zal ik moeten dokken, of die draagt mij over aan de fiscus.

RUUD : Ja, Mia is zot van geld, om de chichi-madame uit te hangen.

NICO : Ja, vriend, als het nu maar eens andersom was, als ik hààr nu maar eens kon laten betrappen hé, dan was ik ervan af.

RUUD : Denkt ge dat ze vreemdgaat ? Ze paradeert wel altijd met een kort rokje en een diepe décolleté...

NICO : Maar ja ! Kijk: Mia en ik, dat is een koppel zonder seks. Maar Mia zonder seks, dat kan niet.

RUUD : Dan is het toch zo moeilijk niet. Ge bespioneert haar, ge controleert haar gsm op rare afspraken, en ook de gps van haar auto, als ze een adres heeft ingevoerd en vergeten is om dat te wissen.

NICO : Maar neen, man, Mia maakt zo'n fouten niet, ze is veel te slim en veel te voorzichtig. (*Pauzeert, denkt na*) Ik heb maar één kans: ze klapt soms in haar

slaap en daarom weet ik wat haar grootste goesting is, onder hare decolleté, onder haar rokje.

RUUD : Noemt ze dan de naam van een andere man of wat?

NICO : Neen, en daarom weet ik dat ze die vent nog niet gevonden heeft. Maar ik weet wel van welk kaliber hij moet zijn. *(Geeft afmeting aan van schouderbreedte en penis)* Een vent met zo'n carrure en met zo'n kanon. En dan flapt ze eruit hoe ze over die seks fantaseert: zij wilt de mosterd zijn op zijn hotdog, de appelmoes op zijn beuling. Ze doet zelfs gedichtjes!

RUUD : Allez gij, gedichten? Kunst zozegd.

NICO : Ja ja, met rijm en vanalles, hoort maar eens: *(Met wulpse vrouwenstem)* Flieflaflodder, klieklaklodder, hoe vettiger hoe prettiger! *(Pakt een handvol gehakt, knijpt erop, het komt van tussen zijn vingers uit, hij ziet de verbazing op het gezicht van Ruud)* O, dees, ja de vulling van die fazant is klaar. Eens proeven?

(Ruud schudt zuur van neen. Nico schraapt het vulsel van zijn vingers, likt die schoon, smakt goedkeurend)

Als ik nu zo ne gast kon vinden en achter haar vodden kon zetten. Dan gaat ze door het lint, dan pakt ze risico's en dan heb ik haar te stekken.

(Nico wacht op reactie van Ruud, maar die besluit na enige aarzeling het over een andere boeg te gooien.)

RUUD : Zeg Nico, als gij dan toch zoveel poen gaat pakken, kunt ge mij dan niet wat geld lenen?

NICO : Pardon? Heb ik dat gehoord ? Nee, ik denk niet dat ik dat gehoord heb.

RUUD : Ik sta drie maand achter met mijn deel van de huur. Evelien zit achter mijn veren.

NICO : Gij zijt begot ne frisse gij. Mijn geld is nog niet binnen en gij wilt het al uitgeven.

RUUD : Als Evelien mij op straat zwiert, dan kunt gij uw fazant op een campingsvuurke

gaan klaarmaken.

(Nico verzinkt in gedachten. Ruud wacht af, wordt ongeduldig.)

Akkoord ?

NICO : Man, laat me nadenken.

RUUD : Ja, daar valt niet over na te denken. Het is binnen of buiten.

NICO : Gij ziet de zaak weer veel te benepen hé Ruud. Een paar maanden huur en ge piept al als een halve dooie. Geen visie hé, geen perspectief. En daarom draait uw ontmoetingscentrum niet. “Wat is onze naam? Onze naam is Sunrise, mevrouw!” Maar man toch, Sunrise, kan dat nu nog onnozeler? “En wat doen wij hier? Wij doen hier aan mindfulness en meditatie, meneer.” Maar man toch, dat jaagt de mensen al terug buiten nog voordat ze binnen zijn.

RUUD : Een nieuw ontwaken, een nieuwe bewustwording. Het extrapoleren van de directe ervaring in een ruimer kader, in de breedte en in de diepte, zoals...

(Ruud coupeert zichzelf, maar Nico weet wat hij ging zeggen.)

NICO : Zoals, Ruud?

RUUD : Och niks.

NICO : In de breedte en in de diepte, zoals Riet altijd zegt. Die ex van u zit nog altijd in uw systeem. Mindfulness en meditatie, dat is toch echt iets van Riet haar genre. Wilt ge haar een signaal geven, hoopt ge dat ze zal terugkomen, dat ze u eens opnieuw zou willen ontmoeten? *(Wijst met zijn vork naar buiten)* Daar in uw centrum. *(Wijst naar Ruuds kruis)* Hier in uw centrum.

(Ruud wuift het weg, duikt weer in zijn tablet.)

Dat gedoe allemaal, met bewustwording en concentratie, afdalen in uzelf naar de bron, empathie en communicatie, intunen op de frequentie van de medemens, dat is toch allemaal gebakken lucht, gekakel en gekraai, gemekker en geschetter.

RUUD : Laat me nu eens doen, ik zoek een oplossing.

NICO : Ge moet niet zoeken. De oplossing staat hier voor uw neus.

(Ruud trekt een vragend gezicht.)

De keuken, man, dat is de tempel waarin ge uw volgelingen moet verzamelen.

RUUD : Een kookcursus?! Alstublieft hé zeg, ge kunt uw televisie niet meer opzetten of er staat daar iemand te gesticuleren tussen de potten en de pannen.

NICO : Justement, en dat bewijst juist dat er belangstelling voor is.

RUUD : En gij wilt concurreren met de tv, dat hier zo'n beetje gaan na-apen?!

NICO : Pardon, hé Ruud, nu moet ge mij niet affronteren hé! De mensen worden dat beu, inderdaad, want die koks scheppen allemaal hetzelfde op uw teljoor: het is gemakkelijk, het is plezant, het is rap klaar en het is gezond. Maar er zit daar geen opbouw in, geen groei naar verfijning en complexiteit, geen parcours van de fazant, over de kwartel, over de patrijs, over de parelhoen, naar de houtsnip toe.

RUUD : *(wijst naar scherm, coupeert)* Voilà zie, ik heb het gevonden, dat is het!

NICO : *(komt naderbij, kijkt naar scherm)* Dat is begot juist de zwarte madam! En zie eens naar die ogen, ze wil u precies betoveren.

RUUD : Heel juist. Haar coiffure is zwart, maar haar boezem is blank. Hier staat het zie: Tania Bosmans, witte heks, grootmeesteres in de leer van wicca: mystieke natuurbeleving, doorzinderd worden door de energieën van hemel en aarde, harmonie, ontgrenzing! Wat hebben de mensen nodig in deze tijd van technologie, planologie, digitalisering, robotisering? *(Wacht even, maar er komt geen reactie van Nico.)* Terugkeer naar de natuur, herbronning, oerbeleving, met behulp van rituelen en magie!

NICO : Het is een pikant mokkel dat geef ik toe. En ze pakt u weeral op uw zwak punt, afijn, uw stijf punt. Zet de vrouwen nu toch eens uit uw gedacht, man. Hebt ge nog niet genoeg miserie gehad met Riet?!

RUUD : Riet, dat is een afgesloten hoofdstuk. En ik zoek geen lief, ik zoek iemand die Sunrise kan redden van het failliet.

NICO : Met mijn voorstel zal uw Sunrise als een raket omhoogschieten. En dan kunt gij

uw raket bravekes in uw broek laten zitten.

RUUD : Als ik nu eens belde. Begot ja, ik ga die bellen! *(Vormt nummer dat hij afleest van scherm)* Met mevrouw Bosmans? *(Luistert naar repliek)* O, ik mag Tania zeggen.

(Nico rolt de ogen.)

(Fade-out)

Scène 3 : Schildersatelier Evelien

Evelien - Riet

(Fade-in. Evelien schildert, Riet zit op de divan met een grote fles water, ze neemt een lange teug, boert.)

RIET : Pardon. *(Ze trekt een vies gezicht, drinkt opnieuw.)*

EVELIEN : Oei-oei, daar kwam een vies smaakske naar boven! Wat hebt ge eigenlijk gedronken gisteravond?

RIET : Witte wijn.

(Evelien maakt een vertwijfeld gebaar.)

En te veel ook.

(Evelien maakt hetzelfde gebaar in overdrive, Riet reageert daar nu op.)

Ik moest toch iets doen terwijl die Hubert maar bleef leuteren over zijn experiment. Ik werd er tureluurs van..

EVELIEN : Mildedju, Riet, hoe dikwijls moet ik het nog zeggen : witte wijn dat is venijn!

RIET : *(handen tegen oren: hoofdpijn)* Maar stop toch eens met roepen! Het was goede witte wijn, en die kater heb ik daar niet van. *(pauzeert, ietwat benepen)* Toen ik

terug thuis was... voelde ik mij zo triest en alleen... Toen heb ik nog een likeurtje gedronken... afijn, drie grote glazen.

EVELIEN : Hoor ik dat goed, likeur?!

RIET : Grand Marnier...

(Evelien reageert zo heftig dat haar penseel uitschiet over het canvas.)

Ja, dat is toch lekker. Dat is zoet, dat plakt zo'n beetje. Ik vind dat gezellig.

EVELIEN : Voilà, ineens een straffe remedie!

(Evelien pakt de fles water uit Riets hand en kiepert die over haar hoofd, Riet verzet zich.)

RIET : Evelien! Zeg eens! Zottin!

EVELIEN : *(Laat zich niet vermurwen, giet de hele fles leeg.)* Ge wilt uw eigen eens laten gaan? Bon, dan koopt ge een goeie whisky, zo éne die smaakt naar turf en zeewier. Ge pompt daar uw systeem mee vol en ge laat dat stomen tot uw doedezak begint te ronken alsof dat er zo'n grote, zware highlander op aan het spelen is. Gesnopen? Zat worden, dat is een kunst hé.

RIET : *(droogt haren met tip van plaid)* Drank is kunst en kunst is seks, gij kunt aan niets anders denken gij.

EVELIEN : Justement. Maar gij kent niets van kunst en van seks ook niet. Met uw Ruud zal het geen vette geweest zijn. Elke week een wipke op zaterdagavond. Ik mag er niet aan denken, zeg, ge hebt verdomme nog meer deugd van eens goed te kunnen niezen.

RIET : Houd u eens wat in hé zeg ! Wij hadden wel goede seks, Ruud en ik.

EVELIEN : Dat was geen seks, dat was zoiets als Plopsaland. En laat me nu voortdoen.

RIET : *(staat op)* Nu ben ik toch eens curieus naar dat schilderij, uw kunst.

EVELIEN : Hela-hola, nooit voordat het af is, dat weet ge!

(Riet zet een stap terug.)